

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra Digte

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 66.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613725355104/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

hans Digtning, der er bevaret, er dog utvivlsomt stærkt overdrevet. Han har som ovenfor nævnt næppe heller været helt saa ligegyldig med sine Digte, som man har ment. Hans egentlige Digte er derfor formodentlig i Hovedsagen kendte. At der kunde være Stub-Digte bevaret, uden at Digterens Navn er knyttet til dem, kan vel ikke ganske afvises. Man har saaledes i Graaes Arier og Sange peget paa enkelte Digte, som kunde tænkes at være skrevet af Stub.¹ Paa den anden Side er det ikke udelukket, at Digte med Urette kan være tillagt ham.

Til Trods for at Barfod, som han siger, havde arbejdet »seksten lange Aar« paa sin Udgave af Stubs Digte, var det dog et noget ufuldkomment Grundlag, han havde haft for den. Udover de gamle Udgaver fra 18. Aarhundrede havde han haft det vigtige Haandskrift, som Levin stillede til Raadighed for ham, og fra en Meddeler i Sønderjylland fik han Stubs egenhændige Digt til Stiftamtmand Holstein, som først naaede at komme med i Indledningen, desuden fra andre Meddelere nogle faa ubetydelige Smaavers, væsentlig overleveret gennem mundtlig Tradition. Selv havde han i Gehejmearkivet fundet frem til Digtet til Løvenørns Bisættelse, som han fejlagtigt opfattede som en Original. Fra Bibliotekerne havde han kun Stubs Oversættelse af Rostgaards latinske Digt i Anledning af Christiansborg Slots Indvielse, som han havde fundet i en Afskrift af Rostgaards Digte Ny Kgl. Sml. 492,2^o paa Kgl. Bibliotek. Rejser, han havde foretaget til Fyn, hvor han besøgte Odense og Stubs Fødested, »som laa saa næsten paa sin gamle Plads« kun »et Par Bøsseskud« fra Landsbyen Gummerup, og Ribe, som han besøgte 1845, gav kun smaa Re-

¹ A. D. Jørgensen: Hist. Afhandlinger III S. 496 ff. nævner bl. a. I Nr. 82 »Jævnt at leve, ærlig tænke« paa Melodien til Stubs »Kongen opnaa snehvid Alder« og I Nr. 93 »Jeg er og blir mig lig« paa den af Stub yndede Melodi »En trofast Ven er rar«. Den er en Oversættelse af Stubs Forbillede i Sperante (Scholze), Ode Nr. 33 »Ich bin nun wie ich bin«.